

## **De strijdpunten van het Vlaams ABVV (27.5.10)**

***Op zijn statutair congres van 7 en 8 mei legde het Vlaams ABVV haar voornaamste actiepunten vast voor de komende vier jaar. Om er het fijne van te weten gingen wij ons licht opsteken bij Caroline Copers, Algemeen Secretaris van het Vlaams ABVV.***

### ***Eerst vooral: hoe werd het congres voorbereid?***

De voorbereiding nam anderhalf jaar in beslag en gebeurde zeer grondig. In de beginfase werden de thema's in kleine klankbordgroepen uitgediept met interne en externe experts. Daarna werden ontwerp teksten geschreven, die vervolgens in een Ronde Van Vlaanderen toegelicht werden in militantenbesturen, centrales, en interprofessionele vergaderingen.

Daarnaast, en tijdens deze maandenlange voorbereiding, hebben we als Vlaams ABVV ook een grote en wetenschappelijk onderbouwde enquête uitgevoerd die opgezet was door Patrick Vander Weyden van de Gentse universiteit.

Bedoeling van deze enquête was om representatieve uitspraken te bekomen vanuit drie groepen: de leden, de militanten en de secretarissen van het Vlaams ABVV. We bevroegen hen zowel over onze vier congres thema's als over onze werkingen en diensten.

We bevroegen 6000 leden per post, 44,8% heeft geantwoord.

We bevroegen 8000 militanten per mail: ook hier antwoordde meer dan 40%.

Bij de secretarissen was het antwoordpercentage nog hoger: 61,24 % of 128 van de 209 mensen.

Met andere woorden: deze resultaten zijn zeer representatief en zullen ons de komende jaren verder helpen om een goed syndicaal beleid uit te bouwen. De volgende maanden worden er nog verdere analyses verricht op de resultaten teneinde nog meer informatie te bekomen uit de antwoorden waarover we vandaag beschikken.

### ***Welke thema's werden op het congres besproken?***

De thema's die tevens onze prioritaire actieterrains worden voor de komende 4 jaar zijn: 1) Aan het werk en toch arm 2 ) werkbaar werk 3) een sterke overheid en tenslotte, meer op de werking van de organisatie toegespijt: 4:) Een sterk ABVV in Vlaanderen.

Aan het werk en toch arm. Waarover gaat dit ? En waarom deze keuze?

Armoede en werk leek voor velen in het begin een toch wat ongewone keuze. Nochtans zijn waardig werk en inkomen deel van onze corebusiness ! De vakbonden zijn ontstaan als reactie op de schrijnende armoede van de werkende mensen in de 19e eeuw.

De achterkant van het "rijke Vlaanderen" is een onaanvaardbaar grote armoede .Onze enquête leert ons dat 1 op 4 leden het regelmatig moeilijk hebben om rond te komen ... of helemaal niet rondkomen. In Vlaanderen leeft 1/7 mensen in armoede en heeft 4 % van de werkende een inkomen onder de armoedegrens van 878 €.. Dat werk hebben voldoende is als garantie tegen armoede is een cliché dat niet (meer) klopt.

In de goedgekeurde standpunten en actiepunten zitten dan ook terecht essentiële strijdpunten zoals verhoging van het minimumloon. Maar ook nieuwe zaken zoals het beter informeren van de leden over de gevolgen van bepaalde loopbaankeuzes en het ontwikkelen van goede doorverwijsinstrumenten.

Daarnaast hebben we ook onze agenda voor het beleid en het overleg en we rekenen op minister Ingrid Lieten, om dit mee te nemen naar de Vlaamse Regering. Wij pleiten voor het invoeren van een armoedetoets, namelijk het toetsen van beleidsmaatregelen aan het effect ervan op de bestrijding van armoede, en dit voor alle ministers in de Vlaamse regering en voor de toekenning van kortingen en premies die in het voordeel van de laagste inkomens dienen te worden toegekend. Wij zien het armoedethema ook als een actiepunt voor vakbondsafgevaardigden en zullen hierover voor hen vormingssessies organiseren in samenwerking met armoedeorganisaties.

De bestrijding ten gronde van de armoede ligt eerder op federaal niveau en syndicaal op het terrein van het federaal ABVV. Dit belet niet dat wij als Vlaams ABVV hierover aanbevelingen kunnen

formuleren aan de federale instanties van onze vakbond. In telegramstijl gezegd zien wij 3 belangrijke punten: optrekking van de lage lonen, betaalbaar wonen en automatische toekenning van sociale rechten, zoals bvb. het Omnio statuut.

***Jullie tweede thema is werkbaar werk. Wat bedoelen jullie daarmee?***

Werkbaar Werk was dan weer een vlag die vele ladingen dekt en waar in het begin wat onwennig op gereageerd werd: hoe realiseren we zoiets?

Onze leden en militanten bevestigden in de enquête zeer duidelijk dat er niet kan geraakt worden aan de brugpensioenen noch aan de wettelijke pensioenleeftijd. Maar tegelijk is 1 op 2 het eens dat 50-plussers moeten aangemoedigd worden om werk te zoeken.

De nuance zit in het woord aanmoedigen! Hier maken we het verschil met vele politici, opiniemakers en werkgevers. Voor ons kan er immers geen sprake zijn van langer moeten werken. Deze strijd zal niet gemakkelijk zijn, want werkgevers lopen niet warm voor werkbaar werk. Ze willen niet nadenken over hoe oudere werknemers het gemakkelijker te maken zodat ze het ook langer volhouden. De leden hebben ons in de discussies duidelijk gemaakt dat de hoge werkdruk en de hoge productiviteitseisen in de bedrijven deze discussie zeer moeilijk zullen maken.

Trouwens, werkstress is in Vlaanderen het werkbaarheidsprobleem bij uitstek. De nu lopende Werkbaarheidsmonitor van de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen (SERV) zal dit binnenkort wellicht opnieuw aantonen.

Een van de manieren waarop we het overleg rond werkbaar werk in de bedrijven kunnen helpen op sporen zetten is door onze vorming. Uit onze enquête blijkt een grote behoefte aan vorming over personeelsbeleid. Uit ons congres komt ook duidelijk de vraag rond de versterking van het Betaald Educatief Verlof (BEV) en van de opleidingscheques die niet beperkt zouden mogen worden tot werkgerelateerde opleidingen. Immers, levenslang en levensbreed leren is een belangrijk onderdeel van werkbaar werk.

Opnieuw kijk ik naar het Vlaams beleid. Het regeerakkoord van 2009 is duidelijk: daarin staat dat de Vlaamse regering de werkgevers en vakbonden zal faciliteren om een akkoord te sluiten rond meer werkbaar werk. En dat sectorale actieplannen dienaangaande zullen gestimuleerd worden. Ik reken er op dat minister van Werk Philippe Muyters en minister-president Kris Peeters dit onderdeel van het regeerakkoord ten volle zullen uitvoeren. Maar dan zullen ze eerst de werkgeversorganisaties VOKA en UNIZO moeten overtuigen om zo'n akkoord met inhoud af te sluiten. Ook op dit vlak is er bij de werkgevers alvast geen enthousiasme te bespeuren.

***Jullie derde thema is "Een sterke overheid". Is dat niet eerder een zaak van ACOD (Algemene Centrale van de Openbare Diensten)?***

Als het gaat om de beroepsbelangen van het personeel is het duidelijk dat de ACOD bevoegd is. Dat we een sterke overheid allemaal belangrijk vinden, is geen thema waar alleen ACOD of de socio-profitsectoren zouden van wakker liggen. Dat is altijd het standpunt van het ABVV geweest, maar nu is gebleken uit onze discussies dat dit thema bij onze leden veel meer leeft dan vroeger.

Met onze actiepunten kiezen we voor een offensieve aanpak. We moeten onze leden beter informeren over het belang en de meerwaarde van onze federale sociale zekerheid en fiscaliteit. We willen een juiste beeldvorming over ambtenaren, want ambtenaren zijn niet het probleem maar de oplossing. De inzet van het debat over de diensten van algemeen belang is dan ook groot, de discussie over overheidssubsidies aan bedrijven ook. Van deze bedrijven moet ook verwacht worden dat zij overheidssubsidies efficiënt inzetten, zeker indien diezelfde bedrijven een grotere efficiëntie van de overheid eisen.

Ten aanzien van het beleid is het belangrijk dat het subsidiebeleid wordt bijgestuurd. Niet alleen moeten de informatie- en controlerechten van onze delegees worden gerespecteerd, ook moet er een aantoonbaar maatschappelijke meerwaarde zijn, zeker ook op vlak van werkgelegenheid.

We verwachten hoe dan ook dat de Vlaamse overheid werk maakt van een vernieuwd maar vooral ook overlegd industrieel beleid. Het gaat hier immers over het voortbestaan van een aantal industriële activiteiten en het ontwikkelen van nieuwe sectoren, niches en domeinen. Met andere

woorden: het gaat over duurzame tewerkstelling en dit moet een zaak zijn van sociaal overleg, niet alleen een zaak van werkgeversfederaties en beleid.

We hebben reeds herhaaldelijk, ook voorafgaand aan het congres, duidelijk gesteld dat het efficiëntieverhaal geen verhaal is van besparingen alleen. Wanneer we de plannen van de Vlaamse regering zien in verband met de VRT, De Lijn of VDAB, dan zeg ik in alle duidelijkheid: we hebben een serieus probleem!

Want dergelijke verregaande besparingen kunnen niet anders dan de kwaliteit van de openbare dienstverlening ondergraven en de tewerkstelling schaden. We vragen de sp.a om binnen de Vlaamse regering en het Vlaamse parlement de nodige bijstellingen door te voeren. In tijden van zware economische crisis kan er niet bespaard worden op werk!

Van de besparingsplannen bij de Lijn en de VDAB hebben wij nog niet veel gehoord. Syndicaal lijkt er vooralsnog weinig beroering rond te zijn. Bij de VRT dreigen de vakbonden met serieuze acties tegen de drastische besparingsplannen van de Vlaamse Regering. Hoe ziet het Vlaams ABVV dit?

Zoals ik al zei hebben wij een serieus probleem met alle besparingen op de openbare diensten. Voor wat betreft de VRT hebben wij op het congres met eenparigheid een actualiteitsmotie gestemd waarin wij de nadruk leggen op het belang van de openbare oproep als een integraal onderdeel van democratisch Vlaanderen. Het besparingsplan van 65 miljoen euro leidt tot de afbraak van deze populaire en naar Europese normen goedkope openbare dienst. Het Vlaams ABVV steunt de VRT-vakbonden in hun actie en vraagt de Vlaamse regering de lopende Beheersovereenkomst te respecteren, zodat wij ook in de toekomst kunnen beschikken over een volwaardige en brede openbare omroep.

### ***Julie vierde thema luidt: “Een sterk ABVV in Vlaanderen”. Wat bedoelen jullie daarmee?***

Dit thema handelde over onszelf. Onze organisatie, onze werkingen en diensten, onze dienstverlening en ondersteuning. We hebben onszelf een groot programma opgelegd om het als Vlaams ABVV nog beter te doen. En ik zeg speciaal: beter. Want uit onze enquête blijkt dat 80% van de leden tevreden tot zeer tevreden is over ons.

Maar we mogen niet op onze lauweren rusten. De enquête toont ook aan dat de verwachtingen van de leden hooggespannen zijn, vooral op vlak van arbeidsmarktgerichte dienstverlening. Bijna 90% van de leden vindt hulp bij het zoeken naar werk, beroepsopleiding voor werkzoekenden en loopbaandienstverlening belangrijk. Ik kijk in dat verband opnieuw naar de Vlaamse regering en de beloofde extra middelen voor loopbaanbegeleiding!

Tenslotte: op 13 juni zijn er politieke verkiezingen. Heeft het Vlaams ABVV hierover iets te zeggen?

We zijn niet alleen een dienstverlenende organisatie, we zijn een vakbond en dus ook een sterke tegenmacht tegenover werkgevers en overheid. Op 13 juni 2010 moeten we een nieuwe federale regering verkiezen. We moeten dan absoluut onze verantwoordelijkheid nemen.

N-VA, CD&V en Open VLD spelen met vuur door deze politieke crisis uit te lokken. Ik heb geen begrip voor diegenen die vandaag oproepen om niet te gaan stemmen. Lichtzinnige politiek pak je niet aan door lichtzinnig met ons democratisch stemrecht om te springen. Als ABVV-ers moeten we daarom iedereen in onze omgeving, op het werk, in de straat, overtuigen om een nuttige stem uit te brengen op 13 juni.

De institutionele problemen dienen te worden opgelost. Het Vlaams ABVV droomt niet van een terugkeer naar een ‘Belgique à papa’. We vinden het uiteraard normaal onderwijs te krijgen in de eigen taal of een economisch beleid te kunnen voeren op maat van de regio's.

Maar op een moment van zware economische crisis kan en mag de staatshervorming niet de inzet vormen van deze politieke verkiezing.

De inzet moet zijn dat vergrijzing een zegen is die een bedreiging begint te worden.

De inzet moet zijn dat er jobs worden gecreëerd; dat onze federale sociale zekerheid gewaarborgd blijft; en dat de armoede grondig bestreden wordt, en dat kwalitatieve openbare diensten onverkort verzekerd blijven.

De inzet, kortom, moet zijn dat er meer rechtvaardigheid en meer solidariteit in onze maatschappij komt, in plaats van minder.

Willen we een Forza Flandria vermijden, dan moeten we allemaal, alle socialisten, op 13 juni met één stem spreken!

***Wij danken u voor dit gesprek en wensen jullie veel succes met jullie werking en acties.***

.